

Statsministerens åpning av Den nordiske konferansen
31.5. - 1.6.1977.

"Barnas plass i dagens samfunn."

Nordiske venner.

I alle de nordiske land har vi i flere årtier hatt en periode med meget sterk utbygging og vekst. De sosiale og økonomiske vilkårene for den enkelte familie og dens barn er i dag langt, langt høyere enn i tidligere tider. I tillegg til de direkte økonomiske kår, slik disse uttrykkes ved inntektene kan det pekes på den generelle bedring av folks helsetilstand.

- 2 -

Når det gjelder boliger, har vi fått mer plass og bedre boliger, også for barn, og utviklingen av skolestedet har ført til bedre og lengre skolegang.

Innen hver sektor kan en på denne måten peke på tiltak rettet mot hele befolkningen som har virket positivt også på barns livssituasjon. Det vi i dag registrerer - og det er en utvikling vi finner igjen i alle de nordiske land - er en økende politisk interesse for å se spesielt på barns forhold. Spørsmål en stiller er, om vi i våre moderne samfunn i den utviklingsprosess vi har bak oss - og den vi er midt inne i, har tatt tilstrekkelig hensyn til barna. Noen stiller seg kanskje spørsmålet om vi på enkelte felter har tatt for lite hensyn, og på andre

kanskje for mye.

Politiske tiltak som tar sikte på å bedre barns totale livssituasjon må settes i verk på basis av en rimelig balanse mellom barns legitime krav og behov for en god, trygg og opplevelsesrik barndom, og de voksnes mange ulike interesser på den annen.

Den økte interessen for slike tiltak har blant annet gitt seg uttrykk i et omfattende utredningsarbeid i samtlige nordiske land, og hvor en nettopp forsøker å skaffe seg et større helhetssyn som grunnlag for politiske beslutninger.

I Norge arbeider vi nå med et dokument om barns oppvekstvilkår - som Regjeringen skal legge fram for Stortinget. Vi håper at dette dokument vil danne et godt utgangspunkt for en grundig debatt om viktige sider ved

barns situasjon.

Den økte politiske interesse for barns situasjon kommer også til uttrykk gjennom De Forente Nasjoners beslutning om å gjøre 1979 til FN's internasjonale barneår. Dette vil vel rimelig nok konsentrere oppmerksomheten om de nesten grenseløse problemer som barna i de fattige land i verden lever under. Sett på den bakgrunnen er våre egne problemer små og ubetydelige.

Det er vår generasjons ansvar at de barn vi fostrer i dag blir satt i stand til å styre den verden de senere skal overta ansvaret for.

Det er vårt ansvar å gi våre barn mot nok - og kunnskap nok til - å skape en bedre verden for alle.

Hvordan skal vi fostré våre barn slik at de blir i stand til å møte verdens problemer med vilje og evne til å løse dem? Det vi vet er at våre barn når de blir voksne - vil møte utfordringer som vil stille store krav til kunnskap, innsatsvilje, toleranse, respekt for den enkelte og til solidaritet.

Det er ikke oppgaven for denne konferansen å løse alle de spørsmålene - heldigvis kan vi vel si. Men jeg tror at vi i Norden kan yte vårt bidrag ved å samle fagfolk og politikere fra de delene av den offentlige forvaltning i de nordiske land som hver for seg arbeider med deler av dette feltet.

Det er med glede jeg på vegne av Den norske regjering ønsker dere velkommen til en konferanse vi håper vil gi muligheter for bred belysning av et viktig tema, og fri og frisk utveksling av meninger.

Alt godt for konferansen!